

Totis (Totisz) Rudolf (Rezső)

(27.02.1881, Budapesta - ?)

Director general la Industria Lânii S.A. Consul regal belgian la Timișoara

A absolvit o școală comercială. Și-a început cariera în concernul [Hatvanyi-Deutsch](#). În 1906, la vârsta de 25 de ani, a fost numit director la "Industria Lânii S.A." Timișoara, întreprindere înființată de familia Singer în 2005. În numai 10 ani, țesătoria cu 60 de angajați a devenit o întreprindere cu 1.800 de muncitori, cea mai mare fabrica de țesături din regiune. În 1914 a devenit directorul general la I.L.S.A.

Totis a înființat și alte întreprinderi din industria textilă. A fost membru în consiliul de administrare sau de conducere în numeroase întreprinderi; președintele Asociației Fabricilor de Textile din Banat. La 26 de ani a devenise cel mai tânăr consilier comercial din Monarhia Austro-Ungară.

Avea relații deosebit de bune cu familia regală română, în special cu regele Ferdinand I. Totis a fost distins cu numeroase ordine și decorații pentru meritele sale în dezvoltarea economiei.

A publicat articole de specialitate pe teme economice în publicații în România și în străinătate. În 1911 a ținut o conferință foarte apreciată la un congres al fabricanților de zahăr la Praga. A stârnit senzație prin tranzacțiile pe care le-a efectuat pe piața zahărului, prin care în timp de 4 luni a realizat o avere.

A fost membru de onoare în conducerea Comunității Evreilor din Timișoara. A participat la numeroase acțiuni caritative, printre altele, a contribuit cu o donație generoasă la construirea casei de cultură maghiară, [A Magyar Ház](#), arh. László Székely, inaugurată în 1930, unde a fost ales co-președinte alături de Sigismund Szana și alții. Împreună cu soția lui, Ștefania, n. Schnitzer, a fondat prima creșă din România pentru sugarii muncitorilor din fabrică și un cămin pentru bătrâni.

Impozanta clădire din str. Ștefan cel Mare nr. 2/Piața Romanilor nr. 1, "Casa de Raport a Municipiului", a fost construită de *Primăria Orașului Liber Regal Timișoara* în 1908-1909, arh. László Székely, pentru ca veniturile aduse de chirii să servească „Azilului Orășenesc”. Edificiul a fost vândut în 1918 lui Rudolf Totis care i-a dat numele soției sale, Ștefania, de unde denumirea „Palatul Ștefania”, sub care este cunoscut de timișoreni. În perioada interbelică era denumit și "Palatul Totis". În clădirea emblematică pentru cartierul Fabric s-a instalat sediul Societății Germane pentru Cooperare Tehnică (GTZ), mulțumită căreia s-au renovat fațadele clădirii, iar la începutul anului 2000 s-au refăcut complet și vitrinele.

Surse

- Szekernyés János, Szimbólum és útjelző – a Bánság szórványmagyarságának háza, în "művelődés", 2015
<http://muvelodes.net/m/szimbolum-es-utjelzo-a-bansag-szorvany-magyarsaganak-haza>
- Industria Lânii S.A.
<https://ro.wikipedia.org/wiki/ILSA>
- Magyar Zsidó Lexikon

Erdélyi Lexikon Szerkesztett: Dr. Osvát Kálmán Oradea 1928 Nagyvárad Szabadsajtó
Könyv- és Lapkiadó Rt. Satu-Mare (Szatmár)

- Ki Kicsoda? A Bánsági Közélet Lexikonja, Timișoara 1930
Mihai Opreș și Mihai Botescu, Arhitectura istorică din Timișoara, Primăria Municipiului
Timișoara 2014
- Fotografia portret este din Albumul Comunității Evreilor din Timișoara, anii 1930
- Podul casei cu maimuțe
http://adevarul.ro/locale/timisoara/foto-podul-casei-maimute-construit-urma-secol-intesat-111-garsoniere-sociale-1_51e4214bc7b855ff563fb7a8/index.html